

2005

En 2005 es va convocar el 1r Premi Undefasa de Ceràmica Mural, gràcies a un acord entre l'Ajuntament de l'Alcora i aquesta empresa ceràmica local, amb l'objectiu d'ornamentar alguns llocs del nucli urbà amb treballs artístics en ceràmica. La continuïtat fins al present d'aquest Premi ha estat el revulsiu definitiu per a la creació d'aquesta Ruta dels Murals Ceràmics.

Sofia Beça (Porto, 1972) va guanyar aquesta convocatòria amb l'obra "Muro dentro do muro", ubicat en un petit espai pròxim a la portada renaixentista de l'església parroquial i d'un dels portals de les muralles medievals del segle XIV. Una obra d'aire arquitectònic que, a través d'una finestra interior, vol ampliar les dimensions de la placeta, mostrant què hi ha més enllà del mur. Una espècie d'exercici d'arqueologia murària.

En 2005 se convocó el 1r Premio Undefasa de Cerámica Mural, gracias a un acuerdo entre el Ayuntamiento de l'Alcora y esta empresa cerámica local, con el objetivo de ornamentar algunos lugares del casco urbano con trabajos artísticos en cerámica. La continuidad hasta el presente de este Premio ha sido el revulsivo definitivo para la creación de esta Ruta de los Murales Cerámicos.

Sofía Beça (Porto, 1972), ganó esta convocatoria con la obra "Muro dentro do muro", ubicado en un pequeño espacio próximo a la portada renacentista de la iglesia parroquial y de uno de los portales de las murallas medievales del siglo XIV. Una obra de aire arquitectónico que, a través de una ventana interior, quiere ampliar las dimensiones de la plaza, mostrando qué hay más allá del muro. Una especie de ejercicio de arqueología muraria.

L'Alcora i els Murals Ceràmics

L'Alcora és una població amb una reconeguda tradició ceràmica. La Reial Fàbrica del Comte d'Aranda, fundada en 1727, constitueix un dels màxims exponentes de la història de la ceràmica espanyola. Les seves obres formen part de les col·leccions dels més destacats museus d'arts decoratives del món (París, Nova York, Madrid, Barcelona, València...), inclos el Museu de Ceràmica de l'Alcora, que alberga un important repertori d'objectes ornamentals i exquisites peces de pisa i porcellana sorgides de la manufactura comtal.

Però la ceràmica, a l'Alcora, és molt més. És indústria, és artesanía, és història, és ensenyament, és present i futur. I en els últims anys s'ha anat generant un nou vincle entre l'Alcora i la ceràmica: la Ruta dels Murals Ceràmics, que embelleixen diversos espais del nucli urbà de la localitat i s'han convertit en una extensió a l'aire lliure del Museu de Ceràmica.

Un conjunt de 5 murals de grans dimensions, obra de prestigiosos ceramistes contemporanis, que conviden a passejar pels carrers de l'Alcora i aaprofitar aquest recorregut per a conèixer altres punts d'interès ceràmic i patrimonial.

Descobrir l'Alcora de la mà de la ceràmica.

2006

"Cruce de caminos", de Carlos Martínez Esteban (Madrid, 1955) va ser el vencedor del 2n Premi Undefasa per un treball pictòric, en el qual el suport ceràmic és la base sobre la qual es representen lliurement traços, línies, relleus, objectes i formes que sembla moure's amb el vent, al mateix temps que les branques dels arbres que l'envolten.

Les tonalitats suaus s'integren perfectament en un entorn arquitectònic amb diversos elements d'interès patrimonial, a les portes del nucli antic de l'Alcora.

"Cruce de caminos", de Carlos Martínez Esteban (Madrid, 1955) fue el vencedor del 2º Premio Undefasa por un trabajo pictórico, en el que el soporte cerámico es la base sobre la que se representan libremente trazos, líneas, relieves, objetos y formas que semejan moverse con el viento, al mismo tiempo que las ramas de los árboles que lo rodean.

Las tonalidades suaves se integran perfectamente en un entorno arquitectónico con diversos elementos de interés patrimonial, a las puertas del casco antiguo de l'Alcora.

En 2007 el tercer Premi Undefasa es va dedicar a la tradició terrissera de l'Alcora, documentada des del segle XVI.

En aquesta ocasió, el ceramista guardonat fou Diego Écija (Màlaga, 1979), amb el seu projecte "Árbol y tierra": un arbre enfossa les seves arrels en la terra; de les seves primeres branques sorgeixen mans estilitzades que van donant forma al mural. Són mans de terrisser que treballen el fang al torn i decoren les obres amb el pinzell.

Diego Écija ha utilitzat l'estilització, l'abstracció i cert cubisme per a homenatjar aquesta tradició. El joc de colors i formes del mural, així com l'execució en relleu dels elements principals, donen dinamisme i energia al conjunt.

2007

ruta murals ceràmics l'Alcora ruta murales cerámicos l'Alcora

Tourist Info l'Alcora
turisme@alcora.org | lalcora@touristinfo.net | tel 964033099

Museu de Ceràmica de l'Alcora | C/Teixidors, 5. 12110-L'Alcora (Castellón)
museu@alcora.org | Tel 964362368 | Fax 964386455

Especial agràiment:
Especial agradecimiento:

ALTRES LLOCS D'INTERÈS CERÀMIC

Passejar pels carrers de l'Alcora suposa un retrobament constant amb la ceràmica: sotabalcones, rotulació urbana, comercial i industrial, detalls ornamentals a les façanes, mobiliari urbà... Una petjada del passat que roman plenament vigent en l'actualitat. Algunes d'aquestes obres són relativament recents però exemplifiquen perfectament aquesta afirmació: les obres de José Cotanda Aguilera (1903-1986) al Calvari de l'Alcora (estacions del Via Crucis, capelles dels Dolors i façana de l'ermita), els murals de la façana de l'Ajuntament (1980), la façana d'Azulejos Sanchis (c.1950) o el Monument al Tambor de Setmana Santa (Eugenio Ponz, 2006). Altres són modestes mostres de la religiositat popular dels segles XIX i XX, com ara les plaques amb oració dedicades al Crist, a la Mare de Déu dels Dolors o a Sant Vicent, o els plafons de Sant Sebastià, Sant Francesc o Sant Cristòfol. I també una joia barroca d'especial rellevància: la capella de Marco amb sòcols ceràmics del segle XVIII.

Us suggerim una passejada sense pressa que us ajudarà a trobar moltes altres evidències d'aquesta empremta ceràmica, així com alguns punts d'interès històric com per exemple els portals medievals de Marco i Verdera, la Torre del Repés (que defensava una de les portes de les muralles del segle XIV) o l'església parroquial, amb destacats elements gòtics, renaixentistes i barrocs.

I, per suposat, el Museu de Ceràmica, depositari de destacades col·leccions que il·lustren aquesta simbiosi històrica entre l'Alcora i la ceràmica.

En 2007 el tercer Premio Undefasa se dedicó a la tradición alfarera de l'Alcora, documentada desde el siglo XVI.

En esta ocasión, el ceramista galardonado fue Diego Écija (Málaga, 1979), con su proyecto "Árbol y tierra": un árbol hunde sus raíces en la tierra; de sus primeras ramas surgen manos estilizadas que van dando forma al mural. Son manos de alfarero que trabajan el barro al torno y decoran las obras con el pincel.

Diego Écija ha utilizado la estilización, la abstracción y cierto cubismo para homenajear esta tradición. El juego de colores y formas del mural, así como la ejecución en relieve de los elementos principales, dan dinamismo y energía al conjunto.

2009

1995

En 1995 es va convocar un concurs d'idees per a decorar mitjançant un mural ceràmic el cos ixent de la façana posterior de l'antic ajuntament, restaurat com Casa de la Música.

El projecte guanyador fou "Bloc de Notes", Joan Antoni Rebés, que va proposar un treball que resol amb originalitat el volum prominent d'aquest espai i que avui es pot admirar, majestuos, des del Passeig Baix la Vila, perfectament integrat en la façana urbana sobre el penya-segat natural de la vall del riu de l'Alcora. La simulació tridimensional d'una gran llibreta d'apuntes musicals no solament harmonitza amb l'entorn, sinó que projecta cap a l'exterior l'activitat quotidiana que es desenvolupa en l'edifici, en el qual imparteix les seves classes l'Escola de Música de l'Agrupació Musical l'Alcalatén de l'Alcora.

En 1995 se convocó un concurso de ideas para decorar mediante un mural cerámico el cuerpo saliente de la fachada posterior del antiguo ayuntamiento, restaurado como Casa de la Música.

El proyecto ganador fue "Bloc de Notes", Joan Antoni Rebés, que propuso un trabajo que resuelve con originalidad el volum prominente de este espacio y que hoy se puede admirar, majestuoso, desde el Paseo Baix la Vila, perfectamente integrado en la fachada urbana sobre el acantilado natural del valle del río de l'Alcora. La simulación tridimensional de una gran libreta de apuntes musicales no solo armoniza con el entorno, sino que proyecta hacia el exterior la actividad cotidiana que se desarrolla en el edificio, en el que imparte sus clases la Escuela de Música de la Agrupación Musical l'Alcalatén de l'Alcora.

OTROS LUGARES DE INTERÉS CERÁMICO

Pasear por las calles de l'Alcora supone un reencuentro constante con la cerámica: sotabalcones, rotulación urbana, comercial e industrial, detalles ornamentales en las fachadas, mobiliario urbano... Una huella del pasado que sigue plenamente vigente en la actualidad. Algunas de estas obras son relativamente recientes pero ejemplifican perfectamente esta afirmación: las obras de José Cotanda Aguilera (1903-1986) en el Calvario de l'Alcora (estaciones del Vía Crucis, capillas de los Dolores y fachada de la ermita); los murales de la fachada del Ayuntamiento (1980), la fachada de Azulejos Sanchis (c.1950) o el Monumento al Tambor de Setmana Santa (Eugenio Ponz, 2006). Otras son modestas muestras de la religiosidad popular de los siglos XIX y XX, como las placas con oración dedicadas al Cristo, a la Virgen de los Dolores o a San Vicente, o los paneles de San Sebastián, San Francisco o San Cristóbal. Y también una joya barroca de especial relevancia: la capilla de Marco con zócalos cerámicos del siglo XVIII.

Les sugerimos un paseo sin prisa que les ayudará a encontrar otras muchas evidencias de esta huella cerámica, así como algunos puntos de interés histórico como por ejemplo los portales medievales de Marco y Verdera, la Torre del Repés (que defendía una de las puertas de las muralles del siglo XIV) o la iglesia parroquial, con destacados elementos góticos, renaixentistas y barrocos.

Y por supuesto, el Museo de Cerámica depositario de destacadadas colecciones que ilustran esta simbiosis histórica entre l'Alcora y la cerámica.

El 4t Premi Undefasa ha estat per a José A. Miralles (Crevillent, Alacant, 1974).

El seu monumental mural és un homenatge a la indústria ceràmica, o per a ser més exactes, als seus anònims protagonistes: figures humans de perfil, homes, dones i nens, a peu o sobre dues rodes, sols o en grup, anant i venint, metàfora i síntesi dels milers de passejos realitzats, de petits trajectes anònims i quotidians de casa al treball i del treball a casa; de tot el que ha estat testimoni permanent i silencios d'aquest mur que ara adquireix una nova dimensió, per a convertir-se en un referent històric d'un temps i un espai perduts o, si més no, inevitablement transformats.

**ruta
murals
ceràmics
l'Alcora**

**ruta
murales
cerámicos
l'Alcora**

1 "Árbol y Tierra"
(Diego Ecija) 2007

2 "Muro dentro do Muro"
(Sofia Beça) 2005

3 "Bloc de notes"
(Joan Antoni Rebés) 1995

4 "Cruce de caminos"
(Carlos Martínez Esteban) 2006

5 "Tránsitos"
(José A. Miralles) 2009

- 6 · Museu de Ceràmica
- 7 · Ajuntament de l'Alcora
- 8 · Església
- 9 · Calvari
- 10 · Façana A. Sanchís
- 11 · Monument al Tambor
- 12 · Capella de Marco
- 13 · Portal de Marco
- 14 · Portal de Verdera
- 15 · Torre del Repés
- 16 · Escola Superior de Ceràmica

● Plafons religiosos i oracions

● Placas religiosas y oraciones

